
[2022-47-RE](#)

Causa 2022-47-RE

(Pintat Forné i d'altres c/ Sindicatura)

Número de registre: 364-2022. Recurs d'empara

Sentència del 14 de novembre del 2022

BOPA núm. 137, del 23 de novembre del 2022

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 22 de juliol del 2022 per la representació processal del Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Terceravia+Unió Laurediana+Independents, i dels consellers generals, Srs. Joan Carles Camp Areny i Oliver Alís Salguero, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'admissió efectuada per la Sindicatura del Projecte de Llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania, publicat al Butlletí del Consell General núm. 78/2022 del 7 de juny del 2022 i contra la resolució de la Sindicatura del 28 de juny del 2022 per la qual es desestimava la petició d'inadmissió del Projecte de Llei esmentat, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret fonamental dels recurrents a exercir les funcions del seu càrrec, reconegut a l'article 25 de la Constitució, impeding l'exercici representatiu de la potestat legislativa en concordança amb els articles 1.3, 50 i 53 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència atorgant l'empara sol·licitada i que retrotregui el procediment al moment anterior a la seva admissió amb la finalitat que la Sindicatura realitzi una nova admissió que no vulneri els drets fonamentals dels recurrents. Altrament, demana, en cas que no s'accepti el recurs d'empara en la seva totalitat, que es declari parcialment inconstitucional l'admissió efectuada per la Sindicatura del Projecte de Llei esmentat, així com la resolució que inadmetia el Projecte de Llei indicat en relació amb aquelles parts de la Llei que contenen modificacions legislatives que van ser qualificades pel ponent de la Llei "*com no urgents ni necessàries i no tenir les mateixes vinculació amb l'afectació del poder adquisitiu de les persones i que es van incloure en la Llei per un criteri d'oportunitat*", i que es retrotregui el procediment al moment anterior a la seva admissió amb la finalitat que aquella part de la Llei sigui tramesa pel procediment legislatiu comú, previst a l'article 92 del Reglament del Consell General;

Vista la Constitució, especialment els articles 1.3, 25, 41.2, 50, 53, 98 c) i 102 b);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 7 de setembre del 2022 que va admetre a tràmit aquesta causa;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 28 de setembre del 2022, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de setembre del 2022, per la síndica general;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 7 de juny del 2022, la Sindicatura va acordar admetre a tràmit el Projecte de Llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania, seguint el procediment d'extrema urgència i necessitat, previst a l'article 113 del Reglament del Consell General.

1.2. El 9 de juny del 2022, els consellers generals recurrents van presentar un recurs contra aquest acord en què sol·licitaven a la Sindicatura que procedís a la revisió de la qualificació dels escrits i dels documents adjuntats al Projecte de Llei esmentat, que declarés la inadmissibilitat d'aquest projecte i que acordés la seva tramitació mitjançant el procediment comú, establert a l'article 92 i concordants del Reglament del Consell General.

1.3. El 28 de juny del 2022, la Sindicatura va desestimar aquesta sol·licitud (decisió notificada el 5 de juliol següent).

1.4. El 22 de juliol del 2022, la representació processal dels consellers generals recurrents va interposar un recurs d'empara contra l'acord del 7 de juny del 2022 i contra la resolució del 28 de juny del 2022, adoptades per la Sindicatura en el marc de la tramitació del Projecte de Llei esmentat, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret fonamental dels recurrents a exercir les funcions del seu càrrec, reconegut a l'article 25 de la Constitució, impeding l'exercici representatiu de la potestat legislativa en concordança amb els articles 1.3, 50 i 53 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels consellers generals recurrents

- La part recurrent en empara manifesta que durant el debat del plenari es va fer palès l'incompliment dels requisits formals i jurídics per tramitar el Projecte de Llei per la via de l'extrema urgència i

necessitat, per no comptar amb l'informe preceptiu del Consell Econòmic i Social (CES) i perquè l'aplicació del procediment d'extrema urgència i necessitat no es justificava fàcticament ni jurídicament.

- En primer terme, entén que s'ha vulnerat el *ius in officium* o dret a l'exercici dels càrrecs públics representatius, perquè de forma abusiva s'empren maniobres per evitar la tramitació comuna.

La diferència del procediment d'extrema urgència i necessitat (article 113 del Reglament del Consell General) amb el procediment legislatiu comú rau en què es redueix la capacitat participativa dels ciutadans mitjançant els consellers generals que els representen, ja que no es poden realitzar esmenes, ni treballs ni informes en comissió, etc.

Assenyala que aquest procediment requereix un motiu excepcional, urgent, necessari i extrem, i que en aquest cas aquest motiu excepcional no concorre. No existeix cap petició formal i justificativa, però la Sindicatura ho qualifica d'extrema urgència i necessitat i es tracta d'una qualificació laxa i expansiva, que impedeix el control de l'acció política del Govern, previst a l'article 50 de la Constitució.

Insisteix que la decisió discrecional de la Sindicatura s'efectua amb una finalitat electoralista dels grups de la majoria. Aquest ús abusiu posa en perill els drets dels consellers en l'exercici de les seves funcions i, en concret, en l'exercici de la seva potestat legislativa. El dret a formular esmenes constitueix el contingut nuclear essencial de l'article 25 de la Constitució.

- En segon terme, sosté que el dret a la qualificació de la iniciativa, el dret a la seva admissió a tràmit i el dret a una tramitació per la via procedimental adequada no han estat respectats, la qual cosa comporta una nul·litat plena, ja que transgredeix el dret de l'article 25 de la Constitució en el seu vessant de tramitar les iniciatives conforme al procediment previst per la Constitució i pel Reglament del Consell General. L'omissió de la fase de comissió és una alteració del procediment legislatiu que infringeix l'article 25 de la Constitució, alhora que s'incompleix l'article 32 a) de la Llei 32/2018, del 6 de desembre, qualificada d'acció sindical i patronal, que requereix el dictamen preceptiu però no vinculant del CES, que manca en aquest cas.

- En tercer terme, respecte de l'extrema urgència i necessitat, l'única referència es troba en la carta del 7 de juny del 2022 tramesa pel cap de Govern, però en cap cas s'ha justificat, ni raonat la petició del procediment d'urgència. La utilització de fórmules generals o abstractes per promoure el procediment d'extrema urgència i necessitat son insuficients per anul·lar el *ius in officium* dels consellers generals.

En aquest supòsit, no s'ha justificat l'extrema urgència i necessitat i s'han introduït mesures que no poden merèixer aquesta consideració, com així ho han reconegut diferents consellers generals, alhora que manca el preceptiu informe del CES.

- Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència atorgant l'empara sol·licitada i que retrotregui el procediment al moment anterior a la seva admissió amb la finalitat que la Sindicatura realitzi una nova admissió que no vulneri els seus drets fonamentals. Altrament, demana, en cas que no s'accepti el recurs d'empara en la seva totalitat, que es declari parcialment inconstitucional l'admissió efectuada per la Sindicatura del Projecte de Llei esmentat, així com la resolució que inadmetia el Projecte de Llei indicat en relació amb aquelles parts de la Llei que contenen modificacions legislatives que van ser qualificades pel ponent de la Llei "*com no urgents ni necessàries i no tenir les mateixes vinculació amb l'afectació del poder adquisitiu de les persones i*

que es van incloure en la llei per un criteri d'oportunitat", i que es retrotregui el procediment al moment anterior a la seva admissió amb la finalitat que aquella part de la llei sigui tramesa pel procediment legislatiu comú, previst a l'article 92 del Reglament del Consell General.

2.2. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal sol·licita la desestimació del recurs per no haver-se produït cap vulneració dels drets fonamentals al·legats.

- Quant a la inexistència del dictamen preceptiu del CES, indica que això ha significat que el CES no ha participat en el debat polític i que, de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, les funcions de participació, de representació institucional i de negociació col·lectiva integren l'article 18 de la Constitució, àmbits que no fan part de l'objecte d'aquest recurs d'empara. Afegeix que no qualsevol acte de l'òrgan parlamentari que pugui infringir la legalitat ha de vulnerar l'article 25 al·legat, sinó que només posseeixen rellevància constitucional aquelles infraccions que puguin afectar el contingut essencial del dret fonamental.

- Respecte de l'eventual vulneració de l'article 25 de la Constitució en relació amb els articles 1.3, 50 i 53 del mateix text, destaca els articles 4 i 5 del Reglament del Consell General que concreten les funcions dels consellers generals, així com l'article 62.1 de la Constitució, d'acord amb el qual també tenen dret a formular esmenes (articles 93 i següents del Reglament esmentat).

El Ministeri Fiscal sosté que a l'empara de l'article 113 del Reglament del Consell General la qualificació, l'admissió i la decisió de tramitació es va adequar a la legalitat i que l'elecció de la via de tramitació correspon a la Sindicatura. Així, de la lectura de l'exposició de motius i de la memòria adjuntada a la missiva del cap de Govern es va comprovar que sí es va justificar la petició de tramitació per la via d'extrema urgència i que aquests conceptes oberts no poden ser controlats pel Tribunal Constitucional.

Aquesta elecció no limita el *ius in officium*, ja que els consellers sí poden presentar esmenes, però a la totalitat. A més, els consellers generals podien accionar la via de sol·licitud de revisió (article 18.2 del Reglament del Consell General), alhora que podien haver demanat una moció abans de l'inici del Ple (article 113.3 del mateix Reglament).

2.3. Argumentació de la síndica general

- En primer lloc, la síndica general argumenta que els consellers generals han accedit al Tribunal Constitucional sense utilitzar prèviament els mecanismes reglamentaris que es contemplen a l'article 113.3 del Reglament del Consell General. Per consegüent, com que el recurs d'empara té caràcter excepcional, cal que es produeixi la vulneració d'un dret fonamental, però, a més, cal que s'hagin esgotat prèviament les vies ordinàries. Els consellers recurrents conformen un grup parlamentari i estaven legitimats per presentar la moció prevista a l'article 113.3 esmentat i no ho van fer, amb la qual cosa no van respectar el principi de subsidiarietat del recurs d'empara i el degut respecte a l'autonomia parlamentària.

- En segon lloc, al·lega que els acords de la Sindicatura no han vulnerat en cap cas el *ius in officium* dels consellers generals recurrents. La Constitució reconeix un ampli marge d'apreciació política al Govern per presentar un projecte de llei pel procediment d'extrema urgència i necessitat (article 60

de la Constitució). No s'ha de confondre la situació d'extrema urgència i necessitat amb la d'excepcionalitat, i, la Constitució no demana al Govern que justifiqui d'una manera o forma concreta. La justificació es pot obtenir per la valoració conjunta dels factors que han portat al Govern a presentar el projecte de llei. Així, la lectura de l'exposició de motius i la de la memòria justificativa permeten constatar la concurrència de causes per a la tramitació pel procediment d'extrema urgència i necessitat.

- En tercer lloc, afirma que els òrgans parlamentaris que exerceixen funcions de qualificació, d'admissió i de tramitació de les iniciatives parlamentàries no poden efectuar un control d'oportunitat. Es tracta d'una funció de verificació formal. La legislació d'extrema urgència i necessitat és una potestat reconeguda per la Constitució al Govern (article 60) i és ell qui ha d'apreciar aquesta circumstància. No obstant això, la potestat del Govern és només d'iniciativa, i existeix un tràmit (article 113.3 esmentat) que possibilita al Consell General verificar l'apreciació de la situació d'extrema urgència i necessitat.

- En quart lloc, s'ha de recordar que el procediment d'extrema urgència i necessitat és un procediment constitucional. La vulneració de l'article 53 de la Constitució no és emparable, perquè excedeix el marc de l'article 41 d'aquesta norma. Quant a l'article 25 de la Constitució és indiscutible que els consellers generals estan inclosos en l'àmbit d'aplicació del precepte.

No obstant això, el dret a exercir el càrrec no és un dret incondicionat o absolut, sinó que s'ha de fer conforme als requisits legals que imposen límits (potestat del Govern per sol·licitar la tramitació per la via d'extrema urgència, les facultats limitades i formals de la Sindicatura per qualificar, admetre i tramitar i la previsió d'un procediment especial per obrir un debat parlamentari). Per tant, el seu dret a l'exercici del càrrec no ha estat vulnerat.

- En cinquè lloc, posa en relleu que ens trobem davant dels anomenats *interna corporis acta*, és a dir, actes aprovats pel Parlament en exercici de la seva autonomia que han de ser respectats pel principi de separació de poders. Solament el Tribunal Constitucional podria atorgar l'empara si les decisions adoptades en seu parlamentària fossin arbitràries o no raonables. I en aquest sentit, el Tribunal Constitucional mateix en el seu autèntic del 4 de juny de 1999, recaigut en la causa 99-1-DP va establir que l'apreciació d'una situació d'extrema urgència i necessitat era una decisió d'oportunitat i que el Tribunal no podia pronunciar-se perquè entraria en valoracions de conveniència política, impròpies de la seva funció.

- I, finalment, l'existència de l'informe del CES no està prevista al Reglament del Consell General i no determina, per tant, l'admissibilitat o no d'un projecte de llei. El dictamen està previst a l'article 32.1 a) de la Llei 32/2018, del 6 de desembre i s'emet en relació amb els avantprojectes, la qual cosa situa al CES en una fase prèvia al procediment legislatiu. Així, la verificació de l'existència d'aquest dictamen no li correspon a la Sindicatura i més quan el Govern fa constar en l'exposició de motius que ha consultat al CES. La via d'empara no es pot emprar per fer un control de legalitat o de constitucionalitat, sinó per protegir als consellers generals davant d'actes que vulnerin els drets inherents a la seva funció representativa.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara en tots els seus extrems.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. La primera de les qüestions que ha d'analitzar aquest Tribunal Constitucional és, com addueixen tant el Ministeri Fiscal com la Sindicatura, amb més detall i èmfasi, si el recurs d'empara ha de ser desestimat perquè no s'han esgotat els remeis interns que es preveuen en el Reglament del Consell General i, en concret, allò que disposa el seu article 113.3.

L'article 113.3 esmentat disposa que: "*Si una cinquena part de Consellers Generals o un Grup Parlamentari discrepés del caràcter d'extrema urgència i necessitat del text proposat pel Govern, pot presentar una moció en aquest sentit abans de l'inici del Ple. En aquest cas, tindrà lloc un debat incidental amb torn a favor i torn en contra. Finit el debat, es votarà la moció presentada. Cas d'ésser aprovada, el text articulat serà tramitat pel procediment legislatiu comú, a menys que el Govern el retiri. Cas de no ésser aprovada, es procedirà al seu debat, d'acord amb el paràgraf segon*".

És cert que el Grup Parlamentari recurrent no ha emprat la possibilitat prevista en aquest article, que permet un debat abans de l'inici del Ple sobre el caràcter d'extrema urgència i necessitat del text que proposava el Govern.

3.2. Des d'aquesta òptica, aquest Tribunal ja s'ha pronunciat, en diverses ocasions, respecte de l'àmbit objectiu del recurs d'empara i de la interpretació de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, en la redacció atorgada per la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil:

"El recurs d'empara, llevat dels supòsits establerts als articles 95 i 96 d'aquesta Llei, s'interposa contra les sentències que desestimen en fase de recurs les demandes presentades en el marc del procediment urgent i preferent, els autes que desestimen o no admeten en fase de recurs els incidents de nul·litat que també es configuren com un procediment urgent i preferent, d'acord amb l'article 41, apartat 1, de la Constitució, o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia encara que no s'hi hagi interposat un incident de nul·litat".

Els articles 95 i 96 configuren també com a objecte del recurs d'empara les disposicions, resolucions i actes del Consell General que no tinguin caràcter de llei, sempre que lesionin un dret mereixedor de gaudir de la protecció del recurs d'empara.

En aquest cas, la part recurrent impugna, sota una pretesa vulneració del dret al *ius in officium* de l'article 25 de la Constitució, l'admissió efectuada per la Sindicatura del Projecte de llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania, publicat al Butlletí del Consell General núm. 78/2022 del 7 de juny del 2022 i la resolució de la Sindicatura del 28 de juny del 2022 per la qual es desestimava la petició d'inadmissió del Projecte de llei esmentat.

Aquest Tribunal Constitucional si bé ha admès (veg. l'auto del 8 d'abril del 2019, recaigut en la causa 2019-19-RE) que el recurs d'empara pugui tenir per objecte també les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal de Corts, sempre ha exigint el caire ferm i definitiu de la resolució que s'impugna i l'esgotament dels recursos ordinaris (Així, veg. l'auto del 12 d'octubre del 2022, recaigut en la causa 2022-53-RE, apartat 3.3; i l'auto de data d'avui recaigut en la causa 2022-52-RE, apartat 3.3).

3.3. En el cas actual, l'article 96 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional estén l'aplicació dels criteris generals d'admissió o d'inadmissió al recurs d'empara contra les decisions, resolucions i actes del Consell General i, de conformitat amb la doctrina, les causes d'inadmissió són també causes de desestimació, i si el recurs ha estat indegudament admès, s'ha de concloure a la seva desestimació.

En efecte, com advertíem en l'aute esmentat del 12 d'octubre del 2022, recaigut en la causa 2022-53-RE, el sistema estructurat per la Constitució i per la Llei qualificada del Tribunal Constitucional situa al Tribunal Constitucional com a l'interpret suprem de la Constitució, però amb una funció revisora que permet qualificar el recurs d'empara com a un mitjà d'impugnació excepcional en defensa del contingut dels drets previstos a l'article 41 de la Constitució i amb un clar caire subsidiari. És, precisament, aquest caràcter subsidiari, que exigeix l'esgotament dels mitjans ordinaris o interns, allò que ha estat exigint, de manera rotunda i reiterada, per aquest Tribunal Constitucional, a fi d'evitar desenvolupar un rol que no li correspon, com seria esdevenir una tercera instància o un tribunal de cassació.

En definitiva, en aquest cas la manca d'esgotament dels mitjans interns per combatre la qualificació de la proposta de Govern com sent d'extrema i urgent necessitat, fonamenta la desestimació d'aquest recurs.

3.4. No obstant les consideracions anteriors, les quals justifiquen la desestimació del recurs d'empara, s'ha d'afegir que, des del punt de vista de l'examen del fons del recurs d'empara, aquest tampoc podria prosperar.

Els recurrents al·leguen l'existència de la lesió del seu dret fonamental a participar en els afers públics (article 25 de la Constitució), en la seva qualitat de consellers generals, derivada de l'admissió a tràmit del Projecte de Llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania, publicat al Butlletí del Consell General núm. 78/2022 del 7 de juny del 2022 i de la resolució de la Sindicatura del 28 de juny del 2022 per la qual es desestimava la petició d'inadmissió de l'esmentat Projecte de Llei.

No hi ha dubte que la Constitució del Principat d'Andorra (article 98 c) i que la Llei qualificada del Tribunal Constitucional (article 86 en relació amb els articles 95 i 96), adopten un equilibri entre el reconeixement de la immunitat parlamentària, el pluralisme polític i la conseqüència de l'establiment d'un Estat de dret, democràtic i social i el control que s'atribueix al Tribunal Constitucional, mitjançant el recurs d'empara, de les decisions, resolucions i actes del Consell General.

Així mateix, la decisió de la Sindicatura respecte de la tramitació d'un projecte de llei pel procediment comú o pel procediment d'extrema urgència i necessitat constitueix una decisió política que s'inclou dins de les competències de la Sindicatura, de manera que un control sobre l'oportunitat d'aquesta decisió comportaria la ingerència del Tribunal Constitucional en quelcom que no li és propi, com són les decisions o les resolucions adoptades pels òrgans parlamentaris en el si de les seves competències.

En aquest sentit, l'aute d'aquest Tribunal Constitucional, del 4 de juny de 1999, recaigut en la causa 99-1-DP va declarar, en la línia d'allò que ara hem afirmat, que "*Referent a això, cal, recordar en primer lloc, que l'apreciació de la urgència i de la necessitat -control d'oportunitat- seria, si és el cas, una atribució del mateix Consell General, mitjançant les facultats de proposició que són competència de la Sindicatura en primera instància. Per tant, aquest Tribunal no podria pronunciar-se sobre aquesta "oportunitat", puix que suposaria entrar en valoracions de conveniència política, distintes de les seves competències i impròpies de la seva funció. Això sense perjudici que, amb caràcter excepcional, el Tribunal pugui entrar a considerar l'existència d'un eventual error manifest en l'apreciació de la urgència. Error manifest que no ha estat objecte d'una al·legació expressa pel representant personal del copríncep, ni existeix indici que es doni en aquest cas, i sobre el qual no escau que aquest Tribunal es pronunciï en virtut del principi de rogació*".

3.5. En aquestes coordenades, el control per part del Tribunal Constitucional de les decisions polítiques adoptades pel Consell General i, en aquest cas, per la Sindicatura s'ha de considerar com a excepcional, ja que aquest Tribunal no pot analitzar el control d'oportunitat en relació amb la procedència de la tramitació d'un projecte de llei com a d'extrema urgència i necessitat. El control que pot efectuar aquest Tribunal és de naturalesa excepcional i s'ha de cenyir als supòsits d'errades manifestes o fonamentacions arbitràries, il·lògiques o contràries a la raó quant a l'apreciació de l'extrema urgència i necessitat.

Des d'aquesta òptica, l'absència de l'informe del CES no té a veure amb les consideracions de la Sindicatura per admetre o no la tramitació pel procediment d'extrema urgència i necessitat, de manera que aquesta denúncia no té transcendència quant a l'èxit o fracàs d'aquest recurs d'empara.

Pel que fa a les denúncies sobre la manca de justificació de l'extrema urgència i necessitat, la no concurrència de les circumstàncies per tal de declarar-la o el fet que part del Projecte de llei no respongui a aquestes, s'ha d'exposar que la Sindicatura és l'òrgan parlamentari a qui corresponen les funcions de qualificació, d'admissió i de tramitació de les iniciatives parlamentàries. La consideració que concorre una situació d'extrema urgència i necessitat és una potestat del Govern (article 60 de la Constitució) i la Sindicatura porta a terme una verificació formal -i no de fons- sobre la iniciativa presentada i la seva admissió.

En aquest control formal que ha efectuat la Sindicatura, davant la petició del Govern d'aquesta tramitació urgent, no s'observa cap resolució que incorri en una errada patent o manifesta, ni tampoc s'ha dictat cap resolució arbitrària, il·lògica o no raonable, de manera que també des de l'òptica del control excepcional d'aquest Tribunal Constitucional, el recurs d'empara ha de ser refusat.

3.6. La desestimació del recurs d'empara comporta la condemna en costes dels recurrents (arg. article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Terceravia+Unió Laurediana+Independents, i dels consellers generals, Srs. Joan Carles Camp Areny i Oliver Alís Salguero contra l'admissió efectuada per la Sindicatura del Projecte de llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania i contra la resolució de la Sindicatura del 28 de juny del 2022 per la qual es desestimava la petició d'inadmissió del Projecte de llei esmentat.

2. Declarar que no s'ha vulnerat el dret fonamental dels recurrents a exercir les funcions del seu càrrec, reconegut a l'article 25 de la Constitució, impeding l'exercici representatiu de la potestat legislativa en concordança amb els articles 1.3, 50 i 53 de la Constitució.

3. Imposar als recurrents les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.

4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal dels recurrents, a la síndica general i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 14 de novembre del 2022.

Jean-Yves Caillet
President

Joan Manel Abril Campoy
Vicepresident

Dominique Rousseau
Magistrat

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat